

que hi va haver propagació de la nasalitat: *Monlló*, ajudant-hi la influència dels incomptables NLL en *Mont-*, alteració que hem vist ja en tants articles: *Mo(n)garrí, Monvedre, Mongrins, Montí, Moncarro* etc.; majorment essent en país tan muntanyós.

Combinacions semblants de l'àr. *al-ʿuyūn* n'hem demostrat en els articles *Alió, Massalió*; i altres que hi podem afegir, p. ex. *El Leó* te. Sumacàrcer (XXXII, 35.17), *Canyada del León* te. Guardamar (XXXVI, 139, 21); *El Leon* te. Agost prop de l'Aljub (XXX, 180.8).

Augmenten la convicció altres NLL compostos com el nostre. En la Font de *Matón*, notable naixement d'aigües en te. de Tales (30 k. al S. del riu *Montlleó*) tenim el nom com designació justament d'una deu, i encara amb el vocalisme *Ma-* i amb la terminació *-on* intacta. *Monleón* és un poble agre. a Viver, no lluny del pantà i branques altes del riu Palància, a 6 k. (GGRV, p. 162 i mapa, p. 1000) amb evolució ben paral·lela a la que estudiem.

B) S'hi podria veure una altra explicació si fem 20 més cas dels «masos» assenyalats per ICG; i d'un *Mas del Mojó* que trobarem a les Garrigues, en el te. de Juncosa (XII, 8.9). Si aquest fos el caràcter primari del lloc del Maestrat, pensariem si podia ser un compost de l'àr. *manzal* 'hostal', que ha format *Massalió* 25 i els altres noms estudiats a l'art. *Massal-* supra. Doncs: *manzal al ʿuyūn* 'l'alberg de les fonts'. Si des d'això s'arriba a *Massalió* és per l'haplogogia de *al-al*, però per arribar fins a *Molleó* caldria una contracció incomparablement més forta, desapareixent de més a 30 més *-anza-*. Massa violenta. I el cas del mas de les Garrigues no hi aporta cap ajuda, perquè també pot venir de l'aigua de les fonts: car vora un mas muntanyenc, no pot deixar d'haver-n'hi. I hem pogut demostrar que en el nom del Maestrat l'aplicació no és a uns 35 masos sinó a un veïnat i a la zona de les fonts del riu.

En tot cas queda ben descartat que el nom en estudi vingui de MONTEM LEONIS, com diu *AlcM* (i suposo que és com el que diu Sanchis Guarner en una nota de la *Rev. Val. de Fil.*, que no val la pena de comprovar, perquè S. Guarner, no coneixia gens aquesta part del P. Val. Descartat puix que el *Montlleó* del Maestrat és nom d'un riu, i d'un veïnat, no pas de cap turó ni muntanya.

De MONTE LEONE ve realment el nom del poblat de *Montlleó* a Segarra però en aquest hi havia un castell 45 llet, al cap d'un turó, i d'aquest li venia el nom (ja n'hem tractat a l'art. *Castellbò < Castell-lleó*). En efecte aquest designava un castellet al cap d'un turó.

¹ Són castellanitzacions artificioses i falses les formes que posa l'IGC «*Mojón*» (27 × 22) i «Mas de 50 León» i fins «Mas de Monleón».

MONTLLOR

Antic Monestir (*St. Privat de Montllor*) que degué

existir al te. de St. Salvador de Toló (Pallars Jussà).

DOC. ANT. *Loch de Tolo e Muntllor* 1359 (*CoDoACA* XII, 74).

ETIM. MONTE LAURI. Presenta una formació freqüent i paral·lela a la de tants d'altres NLL del domini lingüístic amb MONTE- més un nom d'arbre, d'arbrust, etc. (*E.T.C.* II, 166n).

PARÒNIMS: *El Llor*, veïnat del municipi de Torrefeta (Segarra) (veg. art. *Llor*); *El Montllorer*: important massís entre els sots d'Oizinelles i el Montnegre, al te. de St. Celoni (Vallès Oriental). Ph. R.

MONTLLUÍS

Municipi de l'Alta Cerdanya, amb l'edificació damunt d'un turó (1586 m. alt.), que s'aixeca a la dreta de la Tet, a la cruïlla dels camins que comuniquen el Rosselló i el Conflent amb Cerdanya, Capcir i la vall de l'Aude.

El lloc fou escollit per Vauban quan Lluís XIV li encarregà (1679) de bastir una fortalesa que defensés la nova frontera fixada pel tractat dels Pirineus. El castell rebé llavors el nom de *ciutadella de Montlouis*, en honor del rei francès, i dins les seves muralles va néixer l'actual població. Fins aleshores només hi havia allí un llogaret anomenat *Vilar d'Ovansa* (V. s. v. Ovansa). S'hi féu església l'a. 1733. Cf. Ponsich, *Top.* 111, que inclou Montlluís en l'alt Conflent. J.F.C.

MONTLUDE, Tuc de ~ (pron. muntlúde)

Pic aranès de 2.200 m. alt. suspès damunt Arres i Bossost per rostos pendents, i la rosta canal de la *Margalida*.

ETIM. És un nom bascoide compost de MENDI, 'muntanya' i LUTE, 'allau': 'l'allau de la muntanya', amb MENDI reemplaçat pel sinònim i parònim llatí MONTEM (*DECat.* v, 104b.29 i n. 10). J.F.C.

La mateixa *Margalida* sospitarem que sigui una alteració de *masga* (o *masca*) amb LIT(E) variant de LUTE (aran. *lit*): 'allau de la bruixa, allau fetillera' (*DECat.* v, 204b10, a46) (cf. supra *Mascalida*). J.C.

MONTMAGASTRE, MONTMAGASTRELL

Són dos els llocs anomenats *Montmagastre*: (1) Poblet al nord de la ribera del Segre, agregat del municipi d'Anyà, i des de 1966, del d'Artesa de Segre (Noguera). L'antic nucli, ara abandonat, es trobava als vessants del *turó de M.* (764 m. alt), sobre el qual s'aixecava el *castell de M.*, ben important a l'Edat Mitjana. Era el primer dels castells recuperats als musulmans, a la frontera del Baix Urgell, en els anys